

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Theodosius Concilium agitauerit, vt omnes hæreses in vnam
concordiam redigeret. tum de Agelio & Sicinnio, Nouatianis, quid
introduxerint. & quòd Concilio rursus conuocati, Imperator solos eos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

S O Z O M E N I H I S T O R I A

Quod Theodosius Concilium agit auerit, ut omnes hereses in unam concordiam redigeret. sum de Agelio & Sicinnio, Nonatianis, quid introduxerint. & quod Concilio rursum conuocato, Imperator solos eos receperit, qui Trinitatem consubstantialem proficiebantur, qui aliter sentirent ecclesiis exturbari.

C A P V T X I I .

HOC temporis tractu Ecclesiae Catholice fauoribus templa recuperantibus in multis imperij locis multus oborti sunt, quod Arriani se illis opponerent. Theodosius vero Imperator exiguo post priorem Synodus intermisso tempore, vigentium tunc sectarum antesignanos rursus conuocauit. vt aut discerent aut docerent eorum veritatem, de quibus inter se contendebat: Sperabat enim se omnes effecturum esse concordes, si communem ipsis de controversiis doctrinæ disputationem proposisset: Postquam igitur conuenissent (erat autem hic annus, quo Merobaudes iterum, & Saturninus consules erant, & quo Imperator Arcadium filium sibi imperii consortem assumpfit) Imperator Nectarium accessit, & cum eo de futura Synodo communicat, & quæstiones eas, quæ hereses peperissent, vt in disceptationem proponeret, iniungit, quod una fieret credentium in Christum ecclesia, & doctrina consona, qua religio conformati debeat. Nectarius igitur priuatim secum meditatus, Agelio Nonatianæ Ecclesiae episcopo, vt in fide secum sentienti, voluntatem Imperatoris aperuit: Ille vero, qui vt vitæ sanctimoniam operibus representabat, ita in verborum argutis ac lenocinijs minimè exercitatus erat, sibi considerandum proponebat, si quid factum opus esset, sin verò disputandum foret: virum producere ex lectoribus suis tunc unum, nomine Sycinnum, sed cui postea idem episcopatus est commissus, ratione & oratione præstantem, qui sacrorum librorum expla-

explicationes exactè calleret, & variam eorum cognitionem haberet, quæ tum ab Ethnicis, tum ab Ecclesiasticis autoribus conscripta erant: Qui quidem vir etiam hoc articulo rectissimè consulere visus, author fuit, ut fugerent institutas cum sectariis disputationes, utpote rixarum atque pugnarum somites. Sed ex ipsis quererent, reciperen ne eos, qui ante Ecclesiæ distinctionem Interpretes ac Doctores fuissent scripturaræ sacrae: Etenim si horum testimonia reiecerint, inquit, à suis ipsorum consortibus explodentur. Sin autem sufficere eos ad controversias decidendas arbitrabuntur, produci oportet illorum libros: Certo enim sciébat, veteres, qui coæternum cum patre filium cognoverant, ausos non fuisse dicere, illum ex aliquo principio duxisse originem: Cum igitur & Nectario id secretè habere videretur, & Imperator edictus consilium collaudasset, animos sectariorum pertentabat, quidnam ipsi de veterum interpretationibus sentirent: Illis ea magnificè laudantibus, ipse palam verbis expressis proposuit, num illorum dictis in finiendis questionibus statui sint? & satisne locupletes doctrinæ testes eos esse iudicent? Orta & circa hanc quoque rem inter Sectarum principes dissensione (neque enim consimiliter singuli de veterum libris sentiebant) animaduertit Imperator, quod nudit priuatarum opinionum alterationibus nixi, definitum aliquid pronunciare detrectarent: Quamobrem damnata hac illorum peruidacia, iussit ut unaquæque secta doctrinæ suæ libellum ipsi porrigeret. Cum itaque huic negocio confiendo præstitutus dies adesset, conuenerunt in palatum, pro iis, qui consubstantialem trinitatem profitebantur. Nectarius & Agelius, pro Arriana hæresi Demophilus eius Antistes, pro Eunomianis ipse Eunomius, Eleusius autem Cyzici episcopus pro iis, qui vocantur Macedoniani: Acceptis autem singulorum libellis solos eos approbavit, qui consubstantialem Trinitatem asserabant, reliquos verò ut absurdos disruptit: Ac Nouatianis quidem hinc præter sententiam nihil accidit, siquidem conformem cum Ecclesia catholica opinionem de Deo.

SOZOMENI HISTOR.

de Deo habent: Cæteri verò suis ipsorum sacerdotibus indignabantur, quod coram Imperatore sibi ipsis inscritè fuissent aduersati. multiq[ue] cæteris damnatis ad sententiā approbatam conuersi sunt: Imperator verò lege lata sanxit, vt sectarii neq[ue] conuentus agerent, neq[ue] doctrinam fidei profiterentur, neq[ue] episcopos aut alios ordinarent, atq[ue] vt alii viribus agrisque expellerentur, alii notarentur infamia, & Reipub. consimiliter ac cæteri participes non essent, & graues quidem legibus adscribatur pœnas, sed eas non exequebatur, neq[ue] enim vt pœnas irrogaret, sed vi metum incuteret subditis suis, studebat, vt sibi in diuinis concordes fierent, siquidem & illos laudabat, qui sua sponte conuercebantur.

De Tyranno Maximo, & quæ illo gravante acta sunt, inter Iuslinā imperatricē et sanctū Ambrosium, & quo modo per dolum interemptus sit imperator Gratianus, & Valentinianus vna iā matre Thessalonicam ab Theodosium consigerit.

CAP VT XIII.

EA tempestate dum Gratianus in bello contra Alamannos gerendo occupatus esset, bellum mouit ex Britannia Maximus, & in suam potestatem Romanū imperium redigere conatus est: In Italia autem tunc agebat Valentinianus adhuc iuuenis: & Rép. ibidē. Præfectus administrabat Probus, vir cōsularis: Quo tempore Iuslina imperatoris matet Arrianæ sectæ fautrix Ambrosio Mediolanensium episcopo negotium facescebat, & ecclesiastur babat, noua tentans aduersus decreta concilii Nicæni, & studiose id agens, vt Ariminensis cōcilia fides præualeret. Cæterū cū illi aduersaretur Ambrosius, indignata caluniatur eum apud filium, perinde ac si ab eo contumeliis affecta esset. Valentinianus igitur calumnias eas veras esse ratus, matris vindicandæ titulo militum turbam Ecclesiz immittit, qui quidem facto in templum impetu per vim intrumpit intro, & Ambrosium raptant euestigio in exilium abductui